

50 éves a magyar jövőkutatás, 2018

Kovács Géza 90 éves lenne – emlékülés

2018. április 20-án az MTA IX. Osztály SJTB Jövőkutatási Tudományos Albizottság tagjai megtartották a jubileumi év első nagyrendezvényét, amelyre több régi szakmai barátot és a Jövőkutatás születésének kezdetén a munkában résztvevőt hívtak meg. Mivel az albizottság a hazai jövőkutatás intézményi keretek közötti művelése és egyetemi szintű oktatása kezdeteinek 50. évét ünnepli ebben az évben, természetes, hogy az első ünnepi ülést a Dr. Kovács Gézára való emlékezésnek szánták. Kovács Géza professzort a jövőkutatók mesterüknek tartják, mint ahogy ezt Dr. Nováky Erzsébet elmondta színes előadásában. Az ülés kezdeti megemlékezését Dr. Simai Mihály professzor, akadémikus tartotta, aki évfolyamtársa volt Kovács Gézának, és egész életükben szakmai és személyes barátság kötötte össze őket. Simai professzor a tőle megszokott vidámsággal emlékezett a régi időkre és több olyan történetet említett kettőjük életéből, és az akkori korból, amelyeket eddig nem hallottunk. Többen a vendégek és a bizottság tagjai közül is felszólaltak, és ezekből egyre erősebben kidomborodott Kovács Géza bölcs, empatikus személyisége, ami sajnos elég ritka a mai szakmai életben. Mindannyian elszorult torokkal emlékeztünk a szakmai munkájára és szervező képességére, segítő barátságára, türelmére és arra a jó hangulatra, amelyet maga körül mindig kialakított.

Nováky Erzsébet professzor, mint aki, ha megváltozott társadalmi körülmények között is, de igyekezett minden területen folytatni a Kovács Géza által megalapozott oktatási, tudományszervezési és -fejlesztési tevékenységet, előadásában felidézte Kovács Géza könyveit, kiemelte azok lényegi mondanivalóját, és utalt a keletkezésükre is. Egy érdekes és fontos folyamatot mutatott be ezzel a jövőkutatás életével kapcsolatban is, utalva azokra a nehézségekre és csatározásokra, amelyeket a jövőkutatás tudományos elismertetése és elfogadtatása érdekében Kovács Gézának rendszeresen meg kellett vívnia.

A megemlékező ülésre meghívták Kovács Géza lányát és unokáját is. Lux Gábor, a pécsi Regionális Kutatások Intézetének tudományos főmunkatársa a megemlékezés során elhangzott őszinte, meleg, érzelmes szavakat megköszönve a család akkori életével kapcsolatban megemlítette, hogy Kovács Géza otthoni körülmények között is roppant türelmes, az érdekeket képviselő és pontos ember volt.

Az emlékek felidezéséhez hozzájárultak Tóth Attilánának a kezdetektől megőrzött, mára már megsárgult dokumentumai, amelyeket mindenki megtekinthetett, elolvashatott.

A régi barátságok újra szervezésével, kellemes hangulatban zárult az emlékülés.

Tóth Attiláné